

klage sig; det virkelige Lab for Forpagterne har, efter hvad der er os oplyst, været en hel Del større. Smidlertid kan man jo, da Sagen er os forebragt til Beslutning, ikke fortaente Udvagdet eller det høie Thing i, at det ogsaa vil onvende sit Etjøn, og at dette Etjøn bliver en Del lavere end den ærede Ministers, kan man i alt Fald ikke forundre sig over; den økonomiske Betragtning gjør sig jo altid stærkt gjældende i denne Forsamling. Men paa den anden Side tror jeg dog, at det vilde være i høi Grad urigtigt og stille Staten overfor Forpagterne i et meget uheldigt Lys, om man uden videre vilde se fuldstændig bort fra den ærede Ministers Etjøn, og det er det, som det Mindretal, der har stillet Forslaget under Nr. 3, gjør, idet dette Mindretal vil nedsette den af Ministeren foreslaaede Sum til det Halve. Jeg tror, at, hvis det høie Thing vedtager dette, vil det gaa videre, end der er billigt og forsvarligt overfor Forpagterne, og hvad værre er, man vilde komme til at staa i et Lys, som om man vilde se at komme bort fra den nu engang eksisterende § 11 i Kontrakten. Jeg kan derfor forsaavidt bedre slutte mig til og anbefale det af et andet æret Mindretal stillede Forslag under Nr. 1 om 130,000 Kr., kun synes det mig, at det er noget Lidt, og efter forskellige Beregninger, som kunde foretages ved at se de Dokumenter efter, som ere os overladte, er jeg kommen til det Resultat, at 140,000 Kr. er et Minimum, som man nødig bør gaa under. Smidlertid skal jeg paa Forhaand sige, at, hvis — jeg venter mig jo ikke Andet — mit Underændringsforslag om 140,000 Kr. skulde blive forkastet, vil jeg stemme for og bede ærede Meningsfæller om at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1 om 130,000 Kr. — Jeg skal hermed forlade Østernerne og gaa over til Kalkbrønderibatteriet. Lige saa lidt som den ærede Ordfører er jeg istand til at forstaa, hvad der skulde bevæge det høie Thing til nu at forandre sin Afstemning fra 2den Behandling, som Thinget jo ikke gik til efter at være blevet overrasket eller overrumplet paa nogen Maade, men efter en indgaaende og langvarig Diskussion ved Tillægsbevillingens 2den Behandling, der netop dreiede sig om dette Punkt. Der er jo intetsomhelst Nyt fremkommet, og hvad skulde da bevæge det høie Thing til nu at forlade sin Position fra 2den Behandling. Det skulde da være det Nye, at der har været en Diskussion i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, hvor der synes at være en vis Stemning imod, at Ministeren muligvis paataenker et Havneanlæg ved Kalkbrønderiet. At sætte dette i Forbindelse med denne Bevilling, er jeg ikke istand til. Her ligger kun dette ene Spørgsmaal for: Vilde vi give den af Ministeren forbrede Gjenbevilling paa lidt over 5,000 Kr. til at sætte ham istand til at faae det Batteri, som skal bygges paa den nye Møle ved

Kalkbrønderiet, saa godt, som de militære Hensyn kræve, eller vil man ikke dette? Vil man spare 5,500 Kr. og sige til Ministeren: Du maa kun bruge 116,000 Kr. istedetfor 121,500 Kr. til dette Batteri? Derom er Spørgsmaalet. Sagen er nemlig simpelthen den, at der er sluttet en Overenskomst mellem Indenrigsministeren paa Havnevasenets Vegne og Krigsministeren, ifølge hvilken Havnevasenet skal bygge en Møle ud ved Kalkbrønderiet, paa hvis østre Ende dette Batteri paa Krigsministeriets Foranstaltning vil blive opført. At dette Batteri skal bygges, er en afgjort Sag, som ikke vil blive forandret, om vi bevilge de 5,500 Kr. eller ikke, saa jeg tror, at jeg har Ret, naar jeg siger, at det, der er Spørgsmaal om, er ikke, om der skal bygges et Kalkbrønderibatteri paa det Sted, hvor Krigsministeren har tænkt sig det, eller ikke, men Spørgsmaalet er kun, om vi nu mene at kunne erklære, at det skal bygges 5,500 Kr. billigere, end Krigsministeren har beregnet det til. Hvad nu selve Sagen angaar, vil jeg, idet jeg for et Dieblit vil gaa ind paa den Betragtning, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at Spørgsmaalet ikke er herom, men at Spørgsmaalet er, om Batteriet i og for sig skal bygges eller ikke, ogsaa her sige, at hans Grunde til ikke at ville bygge Batteriet ikke for mig vare overbevisende. Det ærede Medlem mente, at dette Thing ikke burde gaa ind paa at bygge flere Søforter; men det er der jo ikke Tale om her, der er ikke Tale om at bygge noget Søfort, der er Tale om at opføre et Batteri istedetfor det nu eksisterende Batteri, og det skal ikke ligge isoleret ude i Vandet, men komme i landsaft Forbindelse med den Ø, hvorpaa vi nu staa, saa at det, at kalde det for et Søfort, i alt Fald er at udvide Begrebet Søfort overordentlig meget; det er ikke engang et Fort. Dernæst mener man, at, skulde man endelig bygge et saadant Fort, vilde det være bedre at bygge det paa et andet Sted. Det er muligt, derom skal jeg ikke have nogen bestemt Formening, men det er i alt Fald sikkert, at, for at kunne bygge et nyt virkeligt Søfort for Exempel paa Stubben, maatte der nødvendigvis søges en ikke ringe Bevilling her i Rigsdagen, og jeg har altid haft nogen Frygt for, at det ikke vilde blive bevilget, jeg er aldeles sikker paa, at det ærede Medlem, der sidst talte, vil sige Nei dertil, saa det kunde let være, at, hvis den høitærede Minister var gaaet den Vej og havde søgt en Overenskomst med Havnevasenet paa Basis af, at det lagde al sit Fyld ud paa Stubben, og saa kom til os for at bede om et nyt Fort der, vilde han have givet den ene mindre Fugl, som han nu har i sin Haand, den nye Standplads for to Kanoner paa Kalkbrønderiet, for en anden maasse større og bedre Fugl, men som sidder paa Taget, og som han ikke er gaaet sikker paa at kunne faae i sin Haand. Jeg maa i det Hele taget